

отъ народа извика, и казваше: Учителю, моля ти ся, погледни на сына ми, защото ми е единороденъ: И ето дѣхъ го прѣхваща и отъ веднѣжъ пици. и кѣса го така, цю той ся запена, и като го смаже, едвѣмъ ся отмахнѣва отъ него. И молихъ ся на твои-ты ученицы да го изгонятъ; и неможаха. А Исусъ отговори и рече: О роде невѣрный и развращенный! до кога ще бѣдѣ съ васъ, и ще вы тѣрпѣ? доведи (ми) сына си тѣка. И той оцѣ като идеше, трѣшна го бѣсъ-тъ и го покѣса. А Исусъ запрѣти на нечистымъ дѣхъ, и исцѣли момче-то, и даде го на баща мѣ. И чѣдаха ся сички на величїе-то Божїе.

Въ недѣла и: по въздвиженїе,
Отъ Лѣка, зачало 53.

Иа онова вѣрѣма, нѣкой си законникъ пристѣпи при Исуса да го испытка, и казваше: Учителю, какво да правѣ за да наслѣдѣ животъ вѣчный? А той мѣ рече: въ закона цю е писано? какъ четешъ? И той отговори, и рече: Да възлюбишъ Господа Бога твоего съзъ сичко-то си сѣрдце, и съзъ сичката си дѣша, и съзъ сичката си сила, и съзъ сичкіа си ѣмъ, и ближнаго твоего както самаго себе си. И рече мѣ: право си отвѣщалъ: това прави, и ще бѣдешъ живъ. Но той понеже искаше да оправдае себе си, рече на Исуса: И кой е ближній мой? (На това) отговори Исусъ и рече: Человѣкъ нѣ-

кой слизаше отъ Іерусалимъ въ Іерихонъ, и налѣтѣ на разбойници, които като го обраха, и нараниха, отидоха си, оставивше го полѣмъртавъ. А послѣчаю нѣкой си свѣщенникъ слизаше по него пѣтъ; и като го видѣ, мина отсрѣща и замина. Подобно и (нѣкой) левитъ като стигна на това мѣсто, доде, видѣ, мина отсрѣща и замина. Но единъ Самарянинъ, като пѣтѣваше, доде до него, и като го видѣ, смили ся за него. И пристѣпи, та прѣвърза раны-ты мѣ, като възлѣваше масло и вїно; послѣ го възкачи на добитѣка си, та го занесе въ гостинница-та и пригоди мѣ. И на ѣтрешнійа день, когато си отиваше, извади та даде два динаріа на гостинника, и рече мѣ: пригодавай мѣ: и колкото повече иждивишъ, азъ на върѣщанїе когато ся вѣрна ще ти заплатѣ. И тѣй отъ тѣзы тримата кой ти ся види да е ближнѣкъ на испадналымъ въ разбойници-ты? А той рече: онзи, който мѣ направилъ милость. Тогава Исусъ мѣ рече; иди и ты така прави.

Въ Понедѣльникъ на д: недѣла.
отъ Лѣка, зачало 75.

Иа онова вѣрѣма, влѣзе Исусъ въ кѣща-та на нѣкой князь фарисейскій въ день сѣботный да їаде хлѣбъ, и дѣмаше на оново, които го бѣше призовавъ: Когато правишъ обѣдъ или вечерѣ, не поканвай прїатели-ты си, ни братїа-та си, ни роднины-ты си, нито съ-

сѣды